

holder § 3 de fornødne nærmere Bestemmelser for de Tilfælde, hvor bestaaende særegne Friheder eller Bømpelser m. v. medføre, at disse Skatter ikke kunne opkræves med det fulde Figur.

ad § 4.

Bestemmelsen i det tidligere Udkast om, at ogsaa Interessentstaber skulde kunne ansættes til den heromhandlede Afgift, er ubeladt efter Forslag af Magistraten, fordi Interessentstaber ikke som saadanne tage Borgerstab eller Næringsbeviis. Derimod er der, ligeledes efter Forslag af Magistraten, tilføjet deels en Udtalelse om, at det kun er det Borgerstab eller Næringsbeviis, der betales (jvfr. Næringslovens § 52), som medfører Forpligtelse til Afgiftens Erlæggelse, deels en Bestemmelse om, at den, der forener flere afgiftspligtige Næringsveie (jvfr. Næringslovens § 6), har at erlægge Afgiften for hver enkelt af disse.

Til at optage en saadan Bestemmelse, som af Borgerrepræsentanterne in subsidium foreslaaet, om at Afgiften efter 5 Aars Forløb ved Communalbestyrelsens Beslutning skulde kunne nedsettes eller ganske bortfalde, har man ikke kunnet finde Anledning.

ad § 6.

Ministeriet har fremdeles ikke troet at burde indvilge i, at Actieselskaber skulde kunne ansættes til Indkomstskat, og at saadan Afgift, om end med en særegen Moderation, skulde kunne paalignes Personer, som hvo udenfor Stadens Grund, men her have et Embede, en Bestilling eller en borgerlig Næringsvei.

Istedetfor den i Ministeriets tidligere Udkast foreslaaede Bestemmelse, at der ved Ansættelse af saadanne af Stadens Indvaanere, som tillige have fast Bopæl i andre af Landets Communer, skulde tages Hensyn til, hvad der af dem der udredes i Stat af Formue og Leilighed, er her nu opstillet den i sig vistnok mere adæquate Regel, at der ved saadanne Personers Ansættelse bliver at tage Hensyn til den Tid, de opholde sig i Kommunen.

ad § 8.

De forskjellige Forandringer, som denne § er undergaaet, ere i det Væsentlige begrundede

i Indstillinger fra Borgerrepræsentanterne eller Magistraten eller begge i Forening.

ad § 10.

Medens det i det oprindelige Udkast heeb, at Ligningscommissionen efter bedste Skjønne skulde anslaae, hvad Vedkommendes Indtægt, „beregnet paa den ovenfor bestemte Maade“, kan have været i det forløbne Aar, har man nu efter de fremkomne Udtalelser, og da ogsaa Ministeriet maa erkjende, at en egentlig, paa bestemte Talstørrelser grundet Beregning ikke kan fordres eller gennemføres i hvert enkelt Tilfælde, modificeret disse Udtryk derhen, at Ligningscommissionen efter bedste Skjønne „saavidt see kan under Hensyn til de ovenfor givne Regler“ har at anslaae, hvad Vedkommendes Indtægt kan have været i det forløbne Aar.

Til at indgaae paa den af Communalbestyrelsen foreslaaede Forandring i Scalaen for Skatteindtægten har Ministeriet ikke fundet Anledning.

Derimod har man efter Forslag af Communalbestyrelsen tilføjet en Bestemmelse om, at det Beløb, hvormed en Indtægt overskrider fulde Hundreder, ikke tages i Betragtning ved Ansættelse af Skatteindtægten.

ad § 11.

Med Hensyn til denne § henvises til de ovenanførte almindelige Bemærkninger.

ad § 12.

Bestemmelserne i denne § afvige navnlig fra Forskrifterne i den tilsvarende § af det oprindelige Udkast deri, at Bømpelsen kun kan see for deres Vedkommende, som bruge Selvangivelse, hvilket er en Conseqvent af de nye Bestemmelser i foregaaende §.

ad § 14.

Ministeriet har ikke kunnet finde sig foranlediget til at frasælbe Forslaget om, at Ligningen skal bringes til offentlig Kundskab ved trykte Fortegnelser. Ligesom man imidlertid dog har troet at burde opgive Fordringen om, at Yberne i Fortegnelsen skulde opføres i alphabetisk Orden, hvorved Arbeidet vistnok væsentlig vilde